

Sprawozdanie z 56 Konferencji Służb Światowych (WSBC) Albuquerque 1-7 maja 2017

Moja droga na 56 Konferencję Służb Światowych (1-7 maja 2017) była bardzo długa i rozpoczęła się znacznie wcześniej, niż same obrady. Na początku była decyzja o wyjeździe, którą niełatwo było mi podjąć głównie w związku ze świadomością ilości służby, z jaką on się wiąże. Słyszałam różne głosy, od: „Wspólnota tego od ciebie oczekuje”, przez „ja chętnie przejechałabym się do Stanów”, po „postępuj w zgodzie ze sobą”. W podjęciu decyzji bardzo pomogła mi moja sponsorka, która miała dokładnie takie same dylematy jak ja, ale zwróciła mi również uwagę na moją osobistą odpowiedzialność i uczciwość w służbie.

Kiedy świadomie zdecydowałam, że pojadę, przeszłam do kolejnego etapu, którym było zdobycie wizy do USA. Samo wypełnienie formularza zajęło mi cztery godziny, kolejnych kilka dni czekałam nerwowo na zaksięgowanie wpłaty na koncie Ambasady, aż w końcu został ustalony termin spotkania z urzędnikiem konsularnym, za trzy tygodnie. W tym czasie wzrastało we mnie napięcie i złość, że to wszystko trwa tak długo, dłużej niż oczekiwałam, inaczej, niż miało być. Na szczęście program uczy mnie akceptacji i przyjmowania tego, co przynosi życie „tylko dziś” w abstynencji.

Spotkanie z urzędnikiem konsularnym było dla mnie olbrzymim stresem ze względu na pytania stawiane przez moją chorą część: „a co jeśli urzędnicy będą podejrzewać, że będę chciała zostać w Stanach nielegalnie?”, „co jeśli odkryją...?” W tej sytuacji racjonalne argumenty takie jak to, że byłam już parę razy w USA, nigdy nic nie przeszkadzało, mam pracę itd. nie były w stanie mnie uspokoić. Bardzo pomogła mi świadomość, że to tylko lęki z Kroku Czwartego:

- że nie dostanę tego, czego chcę (wizy),
- że stracę coś, co mam (rodzaj iluzji)
- że ktoś mnie zdemaskuje (czyli dowie się o mojej marności),

oraz to, że mogę powierzyć rezultaty SW i pogodzić się z Jej decyzją – w końcu sama nie wiedziałam, czy chcę tam polecieć czy nie. W tym miejscu chciałam też podziękować przyjaciółce z AJ, która odprowadziła mnie pod drzwi Ambasady, dając mi mnóstwo wsparcia.

Po tym jak zostawiłam torbę z kartami, kluczami, telefonem, bez pokwitowania w pokoju po drugiej stronie ulicy, przeszłam bramki bezpieczeństwa w Ambasadzie, zesłałam do piwnicy, pobrano mi odciski palców i skierowano do odpowiedniego okienka. Czekala mnie już tylko krótka rozmowa:

„Po co chce pani jechać do USA?”

„Dlaczego właśnie pani ma jechać na WSBC?”

„Chcę reprezentować mój kraj” – odpowiedziałam drżącym głosem.

Na koniec pragmatycznie: „Kto za to zapłaci?” (w tym momencie przydał mi się wyciąg z konta Stowarzyszenia AJ, przekazany mi przez Skarbnika, któremu jestem wdzięczna za służbę).

Dostałam wizę na 10 lat, czyżby kolejny etap był zakończony? Nic bardziej mylnego. Pojawił się kolejny problem, jakim było odebranie trofeum w biurze firmy kurierskiej, gdzie urzędniczka niczym Sherlock Holmes odkryła, że mam nieważny od roku dowód osobisty. Kolejna okazja do pracy nad moją wadą, jaką jest prokrastynacja i racjonalizowanie, że dokumenty nie są mi potrzebne. Na szczęście prawo jazdy wystarczyło.

W takich momentach okazuje się, że jedno moje działanie ma wpływ na wiele sfer mojego życia. Na wyjazd chciałam wyrobić sobie kartę kredytową, bo zdrowe i chore instynkty podpowiadały mi, że może być przydatna, co niestety bez ważnego dowodu osobistego nie było możliwe. Na szczęście Bóg kolejny raz mnie uratował i przemówił przez pana, który mi wyjaśnił jak należy obejść system bankowy. Tego samego dnia złożyłam wniosek o dowód osobisty.

Materiał lokalny do użytku wewnętrznego, opracowany i zaaprobowany przez SKAJ (sierpień 2017). Autorem publikacji jest Reprezentant AJ. Nie jest to publikacja zatwierdzona przez Konferencję Służb Światowych AJ i nie wyraża stanowiska AJ jako całości.

Dokładne planowanie podróży to kolejne trudności do pokonania.

Dlaczego płacąc za bilet 4000zł trzeba dopłacić jeszcze za miejsce w samolocie, tak jakby można było lecieć poza nim?! Dlaczego muszę ubezpieczyć lot przed jego odwołaniem, bo jeśli tego nie zrobię, to linie lotnicze nie będą za to ponosić odpowiedzialności?!

Hotel był w mojej ocenie za drogi, więc wymyśliłam, że będę chodzić przez krzyżówkę autostrad 400m z motelu, który był o połowę tańszy. Nie zastanawiałam się specjalnie nad swoim zdrowiem i życiem, bo ważniejsze wydawało mi się to, że nikt nie będzie mógł mi zarzucić, że niegospodarnie wydaję pieniądze z Tradycji 7. Dopiero po tym jak ktoś mi uświadomił, że jadę do pracy i moje pomysły, delikatnie mówiąc, są nierozsądne, zdecydowałam się zamieszkać tam, gdzie inni delegaci. Ostatniego dnia przed wylotem przebukowywałam rezerwację, bo cena hotelu spadła o 350zł.

W końcu znalazłam się w Albuquerque po 24 godzinach podróży, z zachwianym HALTEM, zamroczoną głową, ale też ze spokojem i Siłą Wyższą za plecami. Przed wyjazdem zrobiłam zapasy jedzenia na podróż, więc czułam się bezpiecznie. Jedzenie jest, to znaczy, że nie umrę z głodu!

Początek Konferencji Służb Światowych był dla mnie bardzo trudny.

Czułam, że jestem z dalekiej Europy Wschodniej, nie znam obecnych tam ludzi, którzy wcale nie przyjmowali mnie z otwartymi rękoma. Na szczęście wkrótce spotkałam przyjaciół z Regionu 9, którzy dali mi niesamowite wsparcie. W zasadzie każda osoba, która uczestniczyła w tym wydarzeniu wcześniej, dzieliła się doświadczeniami w pokonywaniu trudności na swojej pierwszej konferencji. Uważam, że kryterium stabilnej abstynencji jest w tej służbie kluczowe i jestem pewna, że jeszcze kilka lat temu w takiej sytuacji sięgnęłabym po jedzenie.

Warsztat: „Wszystko na temat Konferencji”, gdzie przedstawiono zasady procedowania nad wnioskami tylko pogłębił moją urazę do AJ. Dowiedziałam się z niego, że w czasie obrad nie mogę wyjść, muszę ubrać się w kilka warstw odzieży, bo może być zimno, a jeśli nie będę czegoś rozumieć to mam posłużyć się Modlitwą o pogodę ducha i błagać SW, aby coś zrozumieć (oczywiście nic z tego nie było prawdą). Moją naturalną reakcją w podobnych sytuacjach jest chęć ucieczki albo odwrócenia się na pięcie jak dziecko w piaskownicy, które nie będzie się bawić, bo ktoś zabiera mu łopatkę. Poświęciłam cały swój czas wolny na medytację, dzięki której byłam w stanie funkcjonować na poziomie abstynencji fizycznej.

W środę cały dzień odbywały się sesje komitetów. Brałam udział w pracach Komitetu ds. Informowania Specjalistów o AJ (Professional Outreach). Czułam, że muszę walczyć o to, by zostać wysłuchaną i gdyby nie to, że wykonuję zawód przydatny w pracach tego Komitetu nikt nie zapisałby moich pomysłów na tablicy. Do tego dołączał się olbrzymi stres związany z wypowiedzią w języku, który nie jest moim ojczystym. Z perspektywy myślę, że moja walka się opłaciła, bo mam poczucie, że zostałam usłyszana.

Każda osoba, która jest po raz pierwszy na WSBC, ma mentora (jest to uczestnik, który był przynajmniej raz na Konferencji i tłumaczy nowicjuszowi zasady, wyjaśnia niuanse, wspiera). Mój mentor, ze względu na służbę, nie miał dla mnie czasu, a na moje stwierdzenie, że czuję się odrzucona, zapytał: „Masz prawo się tak czuć, czy wyolbrzymiasz?”

Potrzebowałam kilku godzin, żeby zrobić swój Krok 9 i odpowiedzieć:

„Wiesz co, czuję to co czuję, nie mam na to wpływu, a nawet jeśli wyolbrzymiam to jest to mój stan ducha na teraz”.

Do tego wszystkiego śniadania były okropne, codziennie omlet i melon, bo wszystko inne było z cukrem lub słodzikami.

Co mi pomogło wtedy przetrwać? Przede wszystkim modlitwa i medytacja, a na drugim miejscu telefon – linia życia. Drugą bardzo ważną rzeczą dla mnie było to, że udało mi się nawiązać kilka kontaktów poza AJ, dzięki czemu mogłam podziwiać panoramę Nowego Meksyku z gór Sandia.

W pewnym momencie coś we mnie się zmieniło, odpuściło, ale nastąpiło to dopiero trzeciego dnia. Skąd ta zmiana? Myślę, że SW pozwoliła mi się otworzyć na to co dostaję, pozbyć się oczekiwań. Okazało się, że na WSBC są też inni delegaci, którzy przeżywają dokładnie to co ja. Ktoś mnie zagadnął w języku polskim, ktoś pamiętał moje imię. Poczułam, że mam realny wpływ na to, co się dzieje w AJ i z olbrzymią wdzięcznością mogę reprezentować swój kraj, który zaufał, że będę robić to dobrze. Wcześniej nie byłam sobie w stanie wyobrazić, że stanę przed centralnym mikrofonem, zwrócę się do Przewodniczącej z pytaniem czy prośbą. Czynnie uczestniczyłam w debacie, a moje argumenty były wykorzystywane przez mówców. Spotkałam się z wieloma przejawami życzliwości i miłości, np. ajoci z

Materiał lokalny do użytku wewnętrznego, opracowany i zaaprobowany przez SKAJ (sierpień 2017). Autorem publikacji jest Reprezentant AJ. Nie jest to publikacja zatwierdzona przez Konferencję Służb Światowych AJ i nie wyraża stanowiska AJ jako całości.

Nowej Zelandii przekazali nam, anonimowym jedzeniolożem, prezent w postaci karteczek ze sloganami AJ, które rozdałam na Zlocie w Nałęczowie.

Uzmysłowiłam sobie, że jako Region 9 tworzymy zgraną grupę. Wspólnie wywalczyliśmy utworzenie funduszu, specjalnie dedykowanego tłumaczom. Udało nam się także znieść konieczność ubiegania się o licencje na tłumaczenie materiałów ze strony oa.org.

WSBC to nie tylko wnioski, mityngi i warsztaty, to też rozmowy w kuluarach. Podczas jednego ze śniadań udało mi się omówić szczegóły przyjazdu Powiernika na Zlot w Nałęczowie, porozmawiać o potrzebach i trudnościach naszego, lokalnego AJ. Mogłam pójść z przyjaciółką na zakupy i doświadczyć czegoś, czego zawsze szukałam w relacji z mamą.

W ABQ nie byłam sama. Na bieżąco dzieliłam się uczuciami i przeżyciami z najbliższymi dla mnie Ajołami. SW zadbała o to, żebym miała jet lag, który sprawia, że budziłam się o czwartej nad ranem; dzięki temu mogłam komunikować się z Polską mimo różnic w strefach czasowych (8h).

Będąc na Konferencji Służb Światowych czułam, że robię rzeczy ważne i jestem wśród ludzi, którzy tak jak ja kochają Wspólnotę. Różnimy się między sobą, ale to stanowi naszą siłę. Czuję olbrzymią wdzięczność za to, że byłam 9300 mil od domu, miałam abstynencję i wykonywałam swoją służbę najlepiej, jak potrafiłam.

Dziękuję, że jesteś, to dzięki tobie mogłam i mogę pracować nad sobą.

PS. Jeśli znasz język angielski, zachęcam do przeczytania mojego artykułu w newsletterze R9 na temat Konferencji Służb Światowych:

http://www.oaregion9.org/wp-content/uploads/2017/07/201707_R9Newsletter-July-2017.pdf (str 5.)

Reprezentant AJ

W tym roku, po dłuższej przerwie, polskie AJ było reprezentowane na Konferencji Służb Światowych AJ w Albuquerque, która odbyła się w dniach 1-7 maja 2017 roku. Tematem tegorocznego spotkania, w którym wzięło udział 180 delegatów, był **wzrost jedności AJ na świecie**.

Przez pierwsze dwa dni odbywały się różne warsztaty:

Serce programu na świecie: Dwanaście Kroków AJ.
Niesienie posłania na świecie: Dwanaście Koncepcji Służby AJ.
Praca w harmonii na świecie: Dwanaście Tradycji AJ.
Światowa jedność poprzez literaturę AJ.
Wszystko na temat Konferencji.
Niesamowite zdrowienie. Paszport do jedności (forum).
Plan strategiczny: Utrzymywanie silnego AJ na świecie.
Sponsorowanie: Wzrost jedności AJ na świecie.

Inspirujące mnie treści, które usłyszałam w trakcie tych warsztatów oraz ich scenariusze znajdziesz w dalszej części sprawozdania.

Środa była dniem poświęconym służbie w jednym z wcześniej wybranych komitetów (do wyboru: statut, literatura, finanse, informacja publiczna, informowanie profesjonalistów, niesienie posłania, jedność w różnorodności, służba wirtualna, internet/technologia, młodzi w AJ). Po burzy mózgów, która miała na celu wyłonienie najciekawszych projektów, poszczególne podkomitety omawiały cele, precyzowały działania i wyznaczały konkretne terminy. Ja w ciągu najbliższego roku będę zajmować się informowaniem o AJ studentów kierunków medycznych: przygotowaniem panelu/prezentacji i pilotażowym projektem.

W czwartek przedstawione zostały **kandydatury na Powierników**, które następnego dnia były głosowane.
region 7: Karen,
służby wirtualne: Cyndy L,
powiernicy służb ogólnych: Lawrie (2 lata), Joannie (3 lata), Ron (3 lata).

Kolejne dni obejmowały debatę i głosowanie nad wnioskami.

Wnioski rozpatrzone pozytywnie:

- uaktualnienie Statutu do nowej definicji grupy AJ, usunięcie fragmentu o listach mailingowych, które dzisiaj mogą być zarejestrowaną grupą;
- wysyłanie kopii roboczej literatury "draft" do delegatów drogą elektroniczną, a nie pocztową;
- utworzenie specjalnego funduszu na tłumaczenie literatury, na który osobno będzie można wpłacać datki z Tradycji 7;
- stworzenie w formularzu składania wniosku na WSBC dodatkowego podpunktu: Jak dany wniosek przyczynia się do niesienia posłania nadal cierpiącemu jedenioholikowi?;
- utworzenie hiszpańskojęzycznej służby ponad regionami;
- utworzenie Dnia Sponsorowania w trzecią sobotę sierpnia;
- uniemożliwienie jednemu kandydatowi ubiegania się o różne służby (np. Powiernik Regionu i Powiernik służby ogólnej).

Odrzucono:

- wniosek, który miał zakładać, że prawa autorskie wszystkich prac, wykonanych z tytułu służby (artykuły, rysunki) należą do AJ;

Materiał lokalny do użytku wewnętrznego, opracowany i zaaprobowany przez SKAJ (sierpień 2017). Autorem publikacji jest Reprezentant AJ. Nie jest to publikacja zatwierdzona przez Konferencję Służb Światowych AJ i nie wyraża stanowiska AJ jako całości.

- wniosek o stworzenie nowego narzędzia zdrowienia: uważność;
 - wniosek o umieszczenie we fragmencie statutu dotyczącym jedności w różnorodności zapisu o konieczności używania scenariusza mityngu zawierającego Preambułę AJ, Kroki, Tradycje i przypomnienie o Tradycji 7;
 - wniosek o to, aby Rada Powierników zrobiła rozeznanie, czy istnieją inne efektywne sposoby procedowania poza Regułą Roberta;
 - wniosek o wykreślenie organizacji religijnych z listy możliwych biorców środków pieniężnych w razie rozwiązania OA.Inc (osobowość prawna AJ). Zostaje zapis, że pieniądze w razie rozwiązania OA.Inc mogą zostać przekazane organizacjom charytatywnym, związanym z nauką i edukacją oraz organizacjom religijnym;
 - wniosek, aby kandydat na Powiernika spełniał kwalifikacje (7 lat abstynencji, 7 lat służby poza poziomem grupy, zdrowa waga ciała) w czasie głosowania, a nie wtedy, gdy składa aplikację (rok wcześniej).
-

Wycofano:

- wniosek o skreśleniu z paragrafu dotyczącego literatury zatwierdzonej AJ słowa "książeczki", które w uzasadnieniu miały być nieużywane przez przyjaciół z AA;
 - wniosek o tym, że każda lista mailingowa ma być zarejestrowana jako grupa AJ.
-

Skierowano do Komitetu Referencyjnego:

- wniosek o umieszczenie w definicji grupy zasady używania scenariusza mityngu zawierającego preambułę, Kroki i Tradycje; oznacza to, że wniosek zostanie ponownie rozpatrzony przez kolejnych członków AJ.
-

Pozostałe wnioski nie były głosowane ze względu na brak czasu (jeśli wnioskodawcy zgłoszą je w następnym roku, będą rozpatrzone przez delegatów w pierwszej kolejności):

- wniosek o możliwość wyrejestrowania organu służby/intergrupy przez powiernika regionu lub powiernika służb wirtualnych, gdy grupa nie jest aktywna i nie wysłała wcześniej prośby o wyrejestrowanie do WSO;
- wniosek o to, by w krajach, w których istnieją takie potrzeby językowe, grupy służb wirtualnych mogły być równocześnie afiliowane do służb krajowych;
- wniosek, aby Konferencja Służb Światowych odbywała się co dwa lata, a nie co roku, jak do tej pory.

W tym roku na WSBC dużo mówiło się o tłumaczeniach. Dla większości anglojęzycznych członków AJ nigdy nie istniał taki problem. Wiele w tym temacie ma do powiedzenia Region 9, który jest bardzo zróżnicowany pod tym względem. Emocje wzbudzały również poprawki do książki 12&12, szczególnie jeśli chodzi o zwroty „kompulsywnie objadający się” (compulsive overeater) i „kompulsywnie jedzący” (compulsive eater).

Warsztat: Serce Programu na świecie: Dwanaście Kroków AJ

Cel: Wzrost jedności AJ na świecie poprzez zachęcanie członków do pracy na wszystkich Dwunastu Krokach
Pytania:

1. **Dlaczego potrzebujemy Dwunastu Kroków i dlaczego potrzebujemy pracować ze wszystkimi Dwunastoma Krokami**
2. **Czemu tak istotne w procesie zdrowienia każdego członka jest niesienie posłania wciąż cierpiącemu jedzenioholikowi? *My nie tylko niesiemy posłanie – my jesteśmy posłaniem.***
3. **W jaki sposób Dwanaście Kroków AJ pomaga nam w umacnianiu jedności AJ na świecie?**

Janice:

- To nie jest przymiarka sukienki, to poważna choroba
- WK księga mówi o miłości i tolerancji
- Nie chcę mówić o programie, chcę żyć programem
- Nawet nie wiem ile razy zrobiłam Krok Czwarty w odniesieniu do mojego ojca; jaka jest moja część tego Kroku Czwartego? Zadośćuczynienie: zdrowieć, żyć w zdrowieniu – to on mnie skrzywdził
- Wy, jedzeniolicy byliście ostatnimi osobami, które chciałam widzieć, kiedy chciałam jeść
- Mój sponsor nigdy mnie nie skreślił, powtarzał, że wszystko będzie dobrze, kiedy miałam nawrót.

Debbie 17 lat abstynencji, 4 lata trzeźwości (rozumianej w kontekście abstynencji trójwymiarowej):

Krok Pierwszy: Jedzenie stało się ważniejsze niż konfrontowanie się z życiem; kiedy przyszłam do AJ byłam zmęczona jedzeniem i odrzucaniem samej siebie; najtrudniejszą rzeczą dla mnie było przyznanie, że jestem bezsilna – jakaś część mnie zawsze chce mieć kontrolę i myśli: może kiedyś... dopóki całkowicie nie uznałam swojej bezsilności miałam abstynencję pełną wpadek; musiałam przyznać, jakie pokarmy powodują u mnie problem; Masz dwa wyjścia: otrzymać pomoc albo żyć w nieszczęściu

Krok Drugi: nic nie wiedziałam o byciu w kontakcie, tylko wykonywałam rytuały; jedzenie było barometrem mojego kontaktu z Bogiem; bywają momenty, kiedy było coś nie tak z moją modlitwą; wtedy myślę, jeśli będę miała wolę Bóg mi odpowie, i to nie ten dziecięcy Bóg, ale dojrzała SW.

Krok Trzeci: nie muszę rozumieć, Bóg mnie nie potrzebuje, to ja potrzebuję Boga; to nie musi być perfekcyjne, w Modlitwie Kroku Trzeciego ofiarowuję siebie (otwartość), chcąc (nie perfekcyjnie, ale będąc gotową).

Krok Czwarty: wady i zalety charakteru; umiałam zrobić listę krzywd, ale nie potrafiłam dostrzec, czyja to była wina, zobaczyć jaki był mój w tym udział, a najczęściej był

Krok Piąty: możemy skończyć na powierzeniu Bogu obrachunku, ale warto zrobić go z drugą osobą, bo dostaje się wtedy informację zwrotną i to wszystko przestaje być ciemnym sekretem

Krok Szósty: moje wady stoją na drodze wypełniania woli Boga, pytanie brzmi: jak być użytecznym dla innych

Krok Siódmy: Jestem gotowa, stoję na tej ścieżce ponieważ nie chcę wracać do jedzenia Boga nie obchodziło, kto namieszał w garnku.,,

Materiał lokalny do użytku wewnętrznego, opracowany i zaaprobowany przez SKAJ (sierpień 2017). Autorem publikacji jest Reprezentant AJ. Nie jest to publikacja zatwierdzona przez Konferencję Służb Światowych AJ i nie wyraża stanowiska AJ jako całości.

Krok Dziewiąty: nigdy nie widziałam trzeźwych ludzi, którzy nie zrobili zadośćuczynień

Krok Jedenasty: zadzwonić każdego dnia do kogoś, kto mieszka w mojej okolicy

Krok Dwunasty: muszę to oddać.

Tom (R4) 6 lat abstinencji

- Nie bierz siebie tak cholernie poważnie
- Mogę mieć obsesję nawet na punkcie swojego planu jedzenia
- Na początku byłem straszliwie arogancki
- Ostatni paragraf WK, który mówi: nie możemy oddać tego, czego nie mamy
- 1-3 give up (poddanie)
- 4-9 owning up (przyznanie się)
- 10-12 keeping up (utrzymywanie osiągniętego stanu)
- Jedną z czynności, w których najbardziej przejawia się miłość, jest słuchanie, aktywne słuchanie, prośenie Boga o odpowiednie słowa
- Nie mówię ludziom co mają robić, mówię, co mnie sugerowano
- Kiedy ktoś ma problem, którego ja nie mam, możliwe, że znam kogoś we Wspólnocie, kto ma podobnie; wtedy mówię: nie wiem
- Widzę Boga w innych ludziach
- Old Times (weterani) – mają to, czego chcę
- Kiedy masz nawrót jesteś jak nowoprzybyły
- Lista zielonych/pomarańczowych/czerwonych pokarmów
- Jedzenie jest tylko objawem
- Kiedy sponsoruję sama siebie....
- Krok Drugi: Bóg, to jest dokładnie to, czego szukałem w jedzeniu
- Byłem jak przedszkolak, starający się zdać maturę
- Ograniczyć czas: mogłem dawać, dawać, dawać
- Gotowość, otwartość, chęć
- To niesamowite jak szybko mogę wrócić do racjonalizacji
- Możesz nieść posłanie każdemu
- Najgorsza rzecz jaką możesz zrobić, to być na mityngu jedynie ciałem
- Służba jest jak mecz piłkarski: 11 osób gra na boisku, a tysiące się przyglądają
- Dwaj najwięksi wrogowie: nadmierne zadowolenie z siebie (zapominanie kim jestem) i zapominanie, skąd przychodzę
- Krok Trzeci – powierzyć OPIECE Boga
- Zawsze wracaj – to sposób na długoterminową abstinencję
- Potrzebuję prawdy, niezależnie od tego, jak ona jest okrutna
- Najważniejsze jest to, bym rozumiał powagę mojej choroby – jedzenie mnie pokonało
- Nie mam zaburzenia odżywiania, mam zaburzenie życia.

Warsztat: Niesienie posłania na świecie: Dwanaście Koncepcji Służby AJ

Cel: Wzrost jedności AJ na świecie poprzez naukę i rozumienie, w jaki sposób Dwanaście Koncepcji Służby AJ definiuje i kieruje działaniami struktur służb, odpowiedzialnych za kwestie biznesowe AJ

Pytania

1. **W jaki sposób Dwanaście Koncepcji Służby AJ zapewnia duchowe prowadzenie we wspólnej pracy podczas pełnienia służby?**
2. **W jaki sposób Dwanaście Koncepcji Służby AJ wspiera nasz główny cel: niesienie posłania na świecie?**
3. **Podziel się istotnymi dla siebie duchowymi podstawami Koncepcji Służby AJ i wytłumacz, co indywidualny członek AJ może na nich zyskać?**

- Bóg postawił mnie na tym świecie dokładnie taką, jaka jestem
- Miałam dojrzałość trzylatki – „zrobię wszystko sama”
- Oddelegowanie – ludzie nie lubią oddelegowywania
- Koncepcje są kolejnymi zasadami, które stosuję w życiu
- Niesienie posłania jest w opozycji do posiadania opinii na temat spraw spoza AJ
- Koncepcje eliminują lęk, pozwalają ufać
- Pamiętać o tym co jest dobre dla wspólnoty jako całości, nie dla mnie – ja miałam dużo osobistych opinii, wystarczyło mnie zapytać, a zawsze miałam dobrą odpowiedź
- Nigdy nie czułam się na równi z innymi, wystarczająco dobra
- Możesz zapytać o wszystko, ale nie ma znaczenia czy to dostaniesz
- Czy grupa bierze pod uwagę zdanie stałych bywalców
- Był czas w moim życiu, kiedy nie miałam jasności – wtedy muszę ocenić priorytety i zacząć pracować
- Nie należy oddzielać Kroków, Tradycji i Koncepcji
- Krok Trzeci, Tradycja Siódma i Koncepcja Dwunasta (realizm) spowodowały, że dzisiaj jestem na emeryturze; Tradycja Siódma: muszę być samowystarczalna, muszę mieć wystarczające środki – pytanie ile potrzebuję, żeby żyć z dnia na dzień
- Nie wiem od kogo będę czerpać zyski
- Koncepcje przypominają mi, że mam wracać do Kroków i Tradycji
- Cegły połączone są ze sobą dzięki odpowiedzialności; piramida jest odwrócona
- Czterdzieści dwie duchowe podstawy i tylko jedna osoba do zmiany
- Koncepcja Piąta: rozważa – może nie pójść tak jak ja bym tego chciała, ale będę miała głos (moja matka nigdy nie dawała mi prawa głosu)
- Koncepcje mówią by jak najwięcej służyć AJ i moim przyjacielom ze Wspólnoty; szansa na bycie w służbie – to mnie przerażało, ale jeśli powierzę to Bogu mogę zdrowieć na zimno i zawsze mogę poprosić innych o pomoc
- Tradycje i Koncepcje nie są tylko czymś biurokratycznym, mogę używać ich w życiu
- Mam prawo głosu.

Warsztat: Praca w harmonii na świecie: Dwanaście Tradycji AJ

Cel: Nauczyć się jak pracować w harmonii, podczas gdy wzrasta w nas wiedza, jak Tradycje AJ pomagają jednostkom i całości w utrzymywaniu jedności celu w obrębie Wspólnoty na świecie.

Pytania:

1. **Dlaczego Dwanaście Tradycji jest tak ważne we wzroście jedności AJ na świecie?**
2. **Dlaczego tak ważna jest praca w harmonii?**
3. **Jeśli pracuję z Tradycjami, to w jaki sposób mają one znaczenie i zastosowanie dla mnie, jako indywidualnego członka?**

- Jedność – nie mogę przeżyć bez Wspólnoty
- Potrzebuję siły większej, niż ja sama, a 1+1 to już jest siła większa niż ja sama
- Tradycje uczą mnie, jak żyć z innymi
- Miłość, służba, pokora – o tym jest program
- Postawić na pierwszym miejscu dobro grupy – Tradycja Pierwsza
- Twoja prawda, moja prawda, trzecia prawda – mądrość sumienia grupy
- Jeśli będziesz daleko, nie będziesz w stanie usłyszeć postania
- Ludzie nie szanują czegoś, do czego nie mogą się przyczynić
- Program: my, my zrobimy to razem
- Silni ludzie mogą sobie pozwolić na to, by być delikatni
- Polityka Tradycji – moja interpretacja jest moją interpretacją, nie kogoś innego
- Ponieważ ja nie jestem odpowiedzialny, nikt nie jest odpowiedzialny
- Mogę używać tradycji w domu, innych grupach, pracy,
- Jak ja mam pracować z innymi, nie jak oni mają pracować ze mną – zgaduję, że to moja sprawa

Warsztat: Plan strategiczny: Utrzymywanie AJ silnego na całym świecie

Cel: Uaktualnienie polityki Wspólnoty w procesie planowania strategicznego

Plan strategiczny pozwala na uniknięcie rozdzielania się AJ na świecie
Jest niezbędny w każdym momencie
Pozwala na używanie czasu w rozsądniejszy sposób
Nie pracujemy w AJ, w związku z czym musimy być bardzo rozważni

Wizja – zgodnie ze Statutem
Mocne i słabe strony AJ
Szanse i zagrożenia dla AJ

Mocne strony	Słabe strony
Jeden wspólny cel/ zadanie Zdrowienie Ocalenie życia Możliwość poprawy życia, przez co członkowie stają się bardziej użyteczni dla społeczeństwa Zasięg ogólnosiwiatowy Różnorodność Różne objawy choroby, jedno rozwiązanie Zdrowa droga, holistyczna Bez opłat i składek Piramida AJ jest odwrócona	Tłumaczenia Odsetek zdrowiejących Mała świadomość Małe rozprzestrzenianie się AJ Słabe zobowiązanie do służby

Szanse	Zagrożenia
Wzrost otyłości na świecie Internet/ technologia Świadomość jak cukier szkodliwy Lęk przed niestabilną sytuacją na świecie Szkoły medyczne Interakcja 1:1 Ludzie powracający po operacjach bariatrycznych Inne wspólnoty dwynastokrotowe Organizowanie mityngów w szpitalach Wzrost chorób cywilizacyjnych np. cukrzyca	Leki na odchudzanie Utrata kontaktu z ludźmi Nieznane dla wielu ludzi Ulotki nie mają grafiki Mało pieniędzy na reklamy Duża tolerancja dla otyłości Poślanie dla młodzieży Wysoka średnia wieku w AJ spadek liczby mityngów Retencja członków

Wizja (to, co robimy) Tradycja Pięta mówi: „Każda grupa AJ ma jeden główny cel: nieść posłanie jedzenioholikowi, który nadal cierpi.

Misja (jak to robimy) Dwanaście Kroków Anonimowych Jedzenioholików

Wartości (na czym się opieramy) Dwanaście Tradycji Anonimowych Jedzenioholików

Analiza SWOT: Strength, Weakness, Opportunity, Threat (Mocne strony, Słabe strony, Szanse, Zagrożenia)

Wewnętrzna analiza: Jakie są nasze mocne i słabe strony?

Zewnętrzna analiza: Jakie są nasze szanse i zagrożenia?

Materiał lokalny do użytku wewnętrznego, opracowany i zaaprobowany przez SKAJ (sierpień 2017). Autorem publikacji jest Reprezentant AJ. Nie jest to publikacja zatwierdzona przez Konferencję Służb Światowych AJ i nie wyraża stanowiska AJ jako całości.

Cele: Co chcemy osiągnąć w następującym roku? (wybierz odpowiednie ramy czasowe)

Te cele powinny być oparte na wykorzystaniu naszych mocnych stron, aby uzyskać korzyść z szans istniejących w naszym obszarze geograficznym. KIP? Targi zdrowia? Młodzi ludzie? Informowanie specjalistów?

Obszar zurbanizowany może mieć szansę w organizowaniu wydarzeń informujących specjalistów
Członek może mieć silne powiązanie z lokalną uczelnią/ szkołą średnią, tak aby organizować wydarzenia skierowane do młodych ludzi.

Określcie priorytety dla zadań. Który z organów służby realistycznie ma czas, talent i budżet do wykonania zadania w określonym przedziale czasowym? Cele nierealistyczne na dziś, mogą stać się wykonywalne następnym razem. Zachowaj je na przyszłe sesje planu strategicznego.

Zadania: Jakie specjalne działania muszą być zrobione, aby osiągnąć cel? Kto to zrobi?

Warsztat: Sponsorowanie: Wzrost jedności AJ na świecie

Cel: Podzielić się rolą sponsorowania we wzroście jedności AJ na świecie

Pytania

1. **Dlaczego, kiedy i jak sponsorować?**
2. **W jaki sposób sponsorowanie na odległość może działać?**
3. **W jaki sposób sponsorowanie może pomóc we wzroście jedności AJ na świecie i w osobistym zdrowieniu?**

A. (Australia)

- Zrób cokolwiek, żeby nie wziąć pierwszego kompulsywnego kęsa, nawet jeśli masz zabić faceta obok
- Narzędzia nie doprowadzają mnie do zdrowienia
- Jedzenie mnie uratowało – byłam bez pomocy, nadziei i w izolacji
- Kiedy odstawisz jedzenie, twoja próba samobójcza staje się bardziej możliwa
- Odstawienie jedzenia to jak skok z samolotu, kroki są paralotnią
- Zdrowienie to powtórzenia
- Nie pomogło mi to, że ktoś mi mówił: jeśli nie przejdziesz przez program tak jak ja nie mogę ci pomóc, ze względu na to, że jako osoba jedząca kompulsywnie miałam problem z zadawaniem innym ludzi
- Nie wiem co na ciebie zadziała, ale na mnie działa to i to
- Jako sponsor na początku mówiłam tak wszystkim, którzy prosili:
- nie da się „przelecieć” Kroków, to nie jest cykl zmywania w zmywarce
- Współczucie bez empatii jest okrutne
- Sponsorowani czasami pytają o coś, co nie jest związane z programem, wtedy odsyłam ich do przyjaciela albo specjalisty.

B. (USA) mężczyzna

- Straszne uczucie ostatniego napadu objadania się
- We Wspólnocie znalazłem dużo kobiet i mało facetów
- Poprosiłem kobietę, żeby została moim sponsorem – odmówiła, ale zabrała mnie na spotkanie intergrupy, gdzie byli mężczyźni
- Wybrałem kogoś z aurą spokoju, on zaproponował mi wyjście po mityngu na kawę i podzielił się ze mną czymś bardzo pomocnym
- Przepracowałem Kroki na wiele sposobów: WK, HOW, 12&12, dlatego mogę zapytać sponsorowanego, jaką chce iść drogą, jestem elastyczny
- Wielu różnych ludzi robi rzeczy w różny sposób
- Kiedy sponsorowany tylko raportuje jedzenie, a potem zaczynają się pogaduchy to znak, że należy się rozstać
- Kolejny sposób pracy na Krokach to 6-8 tygodni, daje cudowną bazę sponsorów
- Wcześniej odmawiałem nowoprzybyłym, teraz mogę ich skierować do swojego podopiecznego
- Sponsorowanie jest kołem ratunkowym programu
- Nie mów od razu nie, gdy ktoś cię prosi o sponsorowanie, postaraj się przynajmniej porozmawiać

Materiał lokalny do użytku wewnętrznego, opracowany i zaaprobowany przez SKAJ (sierpień 2017). Autorem publikacji jest Reprezentant AJ. Nie jest to publikacja zatwierdzona przez Konferencję Służb Światowych AJ i nie wyraża stanowiska AJ jako całości.

- Pomóż innemu mężczyźnie, szczególnie mężczyźnie
- Sponsor bezpieczny (przy różnicy płci) – 30/40 lat różnicy wieku
- Nie ma innej opcji, tylko mieć sponsora
- Sponsorowanie na duże odległości – czy to działa, spróbuj
- Sponsoruję tylko osobom z mojej grupy- to zabija sponsorowanie
- Ze względu na małą liczbę sponsorów przemyśl to, jak sponsorujesz
- Pomóc w znalezieniu sponsora
- Bez sponsorowania znikniemy
- Sponsor tymczasowy na mityngu
- Trening sponsorów
- Każdy może być sponsorem tymczasowym
- Współsponsorowanie na materiale *Krokami przez Problem*
- Postawienie warunków sponsorowanemu
- Budowanie samooceny w relacji
- Sponsor od negatywnych myśli

Warsztat: Życie zdrowieniem AJ na świecie

Cel: Podzielić się tym, że jesteśmy jedną Wspólnotą, w całej swojej różnorodności, gdziekolwiek jesteśmy, w domu, albo w innych krajach

Pytania

1. **Podziel się: dlaczego przyszedłeś do AJ i dlaczego nadal chodzisz na mityngi?**
2. **Podziel się wyzwaniami, które napotkałeś, chodząc na mityngi na świecie i w jaki sposób możemy ci pomóc**
3. **W jaki sposób tkamy nici jedności AJ na świecie?**

Literatura Q&A (questions and answers/ pytania i odpowiedzi)

Na delegatach Konferencji Służb Światowych spoczywa ważna odpowiedzialność podejmowania decyzji, które będą miały wpływ na AJ przez wiele lat. Jedną z tych decyzji jest recenzowanie literatury i głosowanie nad tym, czy ją zatwierdzić czy nie: czy dana pozycja ma być literaturą zatwierdzoną przez Konferencję Służb Światowych. W tym roku delegaci głosowali nad trzema pozycjami: *Kieszonkowy Przewodnik Dwanaście Koncepcji AJ*, uaktualniona broszurka *Utrzymywanie zdrowej wagi* i poprawiony manuskrypt *Dwunastu Kroków i Dwunastu Tradycji AJ*.

Aby ułatwić głosowanie w trakcie Obrad Zgromadzenia, delegaci zostali zachęteni do udziału w panelu **Literatura pytania i odpowiedzi**, który miał miejsce 3 maja w godzinach 19:30-22.

Sesja ta została stworzona po to, aby dać delegatom możliwość, w przeznaczonym na to czasie, na zadawanie pytań na temat zaprezentowanej literatury. Poprzez zadawanie pytań w trakcie tego panelu delegaci mogą przygotować się do głosowania. Odpowiedzenie na pytania w trakcie tej sesji daje więcej czasu na procedowanie nad innymi wnioskami w części biznesowej.

Pierwsze dwie zaprezentowane pozycje literatury są rezultatem pracy wielu delegatów, którzy zgłosili się jako wolontariusze w Komitecie Zatwierdzonej Literatury. Wolontariusze opracowywali, recenzowali i głosowali nad literaturą wiele razy. Rada Powierników również recenzowała, komentowała i głosowała nad tymi samymi pozycjami. Poprawiona wersja *Dwunastu Kroków i Dwunastu Tradycji* jest rezultatem wielu lat pracy Komitetu ad hoc stworzonego specjalnie do tego celu. Komitet ten składa się z Powierników i członków AJ z długotrwałą abstynencją, którzy aplikowali, a następnie zostali wybrani do tej służby. Rada Powierników recenzowała, komentowała i głosowała nad poprawioną wersją tej książki. Więcej informacji można znaleźć w sprawozdaniu Komitetu Ad hoc.

Delegaci Konferencji Służb Światowych, jako reprezentanci sumienia AJ, zostali poproszeni o głosowanie nad pozycjami literatury. Zaaprobowana literatura jest publikowana jako Literatura zaaprobowana przez Konferencję Służb Światowych (Conference Approved Literature). Jeśli literatura opracowana przez Komitet Literatury Zatwierdzonej przez Konferencję (CLC) nie zostanie zatwierdzona, wróci ona ponownie do tego Komitetu. Jeśli nowa wersja *12&12* nie zostanie zatwierdzona, wróci ona do komitetu ad hoc. Delegaci zostaną poproszeni o wypełnienie kwestionariusza, który zostanie dostarczony do komitetów, w celu ułatwienia im dalszej pracy nad tymi pozycjami literatury.

Głosujemy nad literaturą taką, jaka jest zaprezentowana. Na tym etapie nie mogą być naniesione zmiany odnośnie zawartości, nie mogą być również zgłoszone poprawki jako wniosek podczas obrad Zgromadzenia. Niemniej jednak mogą być naniesione zmiany edycyjne (editorial), jeśli takie będą potrzebne – przed publikacją. Jako przykład pomyłki edycyjnej można podać złą pisownię słowa. Pamiętaj, że głosujesz nad zawartością literatury, która jest ważna dla całej Wspólnoty. Miej również na względzie naglącą potrzebę we Wspólnocie w przypadku każdej publikacji. Możesz nie mieć zgody na niektóre słowa, zdania, a czasem nawet koncepcję, jeśli wierzysz, że manuskrypt jest integralny i jest potrzebny Wspólnocie, zgłoś na tak. To głosowanie tak/nie. Literatura jest ważnym narzędziem do pracy z programem AJ. Jeśli masz jakieś pytania odnośnie literatury, która została zaprezentowana na konferencji, przyjdź na panel Q&A (questions and answers – pytania i odpowiedzi)

Ze względu na to, że **każda pozycja literatury jest rewidowana i uaktualniana co dziesięć lat**, po panelu pytań i odpowiedzi:

- zatwierdzono poprawki do książki *Dwanaście Kroków i Dwanaście Tradycji AJ*
- dodano klauzulę o umieszczeniu duchowej podstawy pod każdym Krokiem i Tradycją;
- zatwierdzono poprawki do broszury: *Maintaining Healthy Body Weight* (Utrzymywanie zdrowej wagi ciała).
- Odrzucono projekt nowego kieszonkowego wydania ulotki o Koncepcjach Służby.

Materiał lokalny do użytku wewnętrznego, opracowany i zaaprobowany przez SKAJ (sierpień 2017). Autorem publikacji jest Reprezentant AJ. Nie jest to publikacja zatwierdzona przez Konferencję Służb Światowych AJ i nie wyraża stanowiska AJ jako całości.

Warsztat: Światowa Jedność poprzez Literaturę AJ

Cel: Wzrost świadomości i pokazanie wartości zasobów AJ z naszej księgarni w celu wzrostu jedności AJ na świecie i w naszym własnym zdrowieniu.

Pytania

1. **Jaka literatura jest zatwierdzona przez WSBC a jaka nie? Krótko wytłumacz proces zatwierdzania literatury i rozróżnij, jaka jest różnica między Board Approved i Conference Approved Literature**
2. **Jakie sprawy mogą się pojawić, kiedy będziemy używać literatury niezatwierdzonej przez AJ podczas mityngów?**
3. **W jaki sposób mówimy językiem naszego serca?**

Conference approved – literatura zatwierdzona przez delegatów na Konferencji służb Światowych

Proces wygląda tak:

Propozycja

Sprawdzenie

Głosowanie 2/3

Potem Rada powierników

Głosowanie 2/3

Zaprezentowanie na konferencji

Głosowanie

Tak/nie, revision, formularz, kwestionariusz, dalsza praca może nie być kontynuowana

Board Approved może zawierać fragmenty Conference Approved

Sprawdzone przez komitet ds. Niesienia posłania

Non-Approved Literatura – niezgodna z Tradycją Szóstą, teraz mamy dużo naszej literatury w zasobach, jesteśmy szczęściarzami, odczuć ulgę od kompulsywnego jedzenia używając programu Dwunastu Kroków – posłanie jest tylko jedno i musi być jasne; jesteśmy za to odpowiedzialni, ale to wymaga odwagi

Ćwiczeniówka – przewodnik, potrzebujemy go; wszyscy robimy to samo

Jesteśmy niezależni, ale nie w przypadku jeśli chodzi o posłanie

Ważna dla osobistego zdrowienia

SW przemawia poprzez naszą literaturę

Muszę więcej umieścić w Bogu, a nie w sobie

Wzmacniać duchowe zdrowienie

Moim posłaniem jest mówić, że WYZDROWIAŁAM

Materiał lokalny do użytku wewnętrznego, opracowany i zaaprobowany przez SKAJ (sierpień 2017). Autorem publikacji jest Reprezentant AJ. Nie jest to publikacja zatwierdzona przez Konferencję Służb Światowych AJ i nie wyraża stanowiska AJ jako całości.

Cel: Podstawą koncepcji jest ćwiczenie jedności. Delegaci wezmą udział w kilku mini-mityngach. Spikerem może być ktoś, kto pracuje w inny sposób na programie lub prezentuje inny punkt widzenia. Komitet Przewodniczących Regionów (RCC) będzie gospodarzem stolików z różnymi liderami i tematami (anoreksja, bulimia, HOW, WK, nie tradycyjna SW, nie anglojęzyczne, przeżycie nawrotu i inne). Delegaci zostaną poproszeni do zidentyfikowania podobieństw pomiędzy nimi a spikerami, mimo, że pierwsza ich myśl będzie taka, że różnią się od siebie.

Tradycja 1

Nasze wspólne dobro powinno być najważniejsze, wyzdrowienie każdego z nas zależy bowiem od jedności Anonimowych Jedzenioholików.

Jedność w różnorodności

Ofiarowując pomocną dłoń i otwarte serce AŻ tym, którzy wciąż jeszcze cierpią, pamiętajmy o założeniach Deklaracji Różnorodności AŻ – choć my, członkowie AŻ, różnimy się między sobą i szanujemy te różnice, wszystkich nas jednoczy rozwiązanie wspólnego nam wszystkim problemu. Jakiegokolwiek natury może być twój problem z jedzeniem, jesteś mile widziany na tym mityngu, niezależnie od rasy, poglądów, narodowości, religii, tożsamości płciowej, orientacji seksualnej i wszelkich innych cech.

Wyobraź sobie, że jesteś na wycieczce dookoła świata i odkrywasz, że potrzebujesz dawki zdrowienia i Wspólnoty AJ. Strona oa.org pokazuje, że jest kilka mityngów w tej okolicy. Bierzesz głęboki oddech, prosisz o wskazówki dojazdu i jesteś gotowy odnaleźć swoich przyjaciół z AJ.

Po kilku nieprawidłowych skrętach w nieznaną okolicę pęcherze robią ci się na prawej pięcie. Chce ci się pić, a nawet jeść i rozważasz, aby zawrócić. Ale dziś naprawdę potrzebujesz AJ! W końcu znajdujesz się przed wejściem do wielkiego kościoła pod prawidłowym adresem, ale drzwi są zamknięte. Krążysz wokół budynku, próbując otworzyć każde z napotkanych drzwi. W momencie, kiedy już masz się poddać, widzisz mały zapraszający znak.

Po tym jak osuwasz się na puste krzesło, zaczyna się mityng. Odnotowujesz niewielkie różnice w scenariuszu mityngu. Twój ulubiony fragment literatury nie jest odczytywany! Prowadzący mówi bardzo szybko, co wcale nie pomaga w utrzymaniu pogody ducha! Jest ci niewygodnie, starasz się przysiąść i słuchać spikera, ale odkrywasz tylko, że „on nie mówi twoim językiem” w wielu aspektach, nie tylko jednym.

Burczy ci w brzuchu znowu... naprawdę potrzebujesz mityngu! W tym momencie przypominasz sobie, co mówił kiedyś do ciebie sponsor:

„Identyfikuj się, nie porównuj!”

Decydujesz się zostać i posłuchać, odstawiając na bok wszystkie różnice pomiędzy tobą a spikerem, po to, aby przyjrzeć się wspólnemu mianownikowi: Jedności.

Ta ulotka jest twoim paszportem do jedności. Poniżej jest lista różnych „krain” w AJ. Dziś każdy z nas będzie miał okazję odwiedzić cztery z tych krain. Kiedy posłuchasz ludzi, którzy mówią w swoim ojczystym języku, zobacz czy potrafisz zastanowić się i odpowiedzieć na proponowane pytania i zdobyć znaczek na twoim paszporcie do jedności. Oczywiście ta podróż nie kończy się dziś – będziemy mieli więcej okazji do poszukiwania zrozumienia i jedności w różnorodności.

Jesteśmy zróżnicowaną Wspólnotą! Tutaj jest tylko kilka punktów widokowych i dróg zdrowienia w obrębie AJ

90 dni
utrata wagi powyżej 45 kg
wizja dla ciebie
anoreksja
operacja bariatryczna
objadanie się
bulimia
kompulsywne ćwiczenia
problemy zdrowotne
LGBTQ
długotrwałe zdrowienie
osoba nieanglojęzyczna
inna, niż tradycyjna SW
inny kolor skóry
zdrowienie z nawrotu
młodzi
mężczyźni w AJ
HOW
mityngi online
i wiele innych!

Pytania do każdego z mityngów:

Możliwe, że nigdy nie miałem/am problemu z..... /z identyfikacją jako...../albo używaniemale jestem w stanie się zidentyfikować ponieważ.....

Niektóre wartości/ doświadczenia dzielę z tą osobą, m.in.....

Zdrowienie tej osoby wzmacnia moje, ponieważ

Mimo, że pracuję na programie w inny sposób, mogę zobaczyć, że doświadczenie tej osoby może pomóc komuś, ponieważ

Przeczytaj Tradycję Pierwszą z 12&12, a potem zrób inwenturę grupy, używając podanych na końcu pytań.

Przeczytaj opowiadanie o członkach AJ z małego miasteczka, zaczynając od strony 127 książki *Dwanaście Kroków i Dwanaście Tradycji AJ*, począwszy od akapitu: „członkowie jednej grupy”.

Przeczytaj o podzielonej intergrupie, zaczynając od ostatniego akapitu na stronie 125 książki *Dwanaście Kroków i Dwanaście Tradycji AJ*.

Zastanów się, jaki wpływ na Wspólnotę miałyby te historie, gdyby nie zakończyły się jednością.

Przejdź przez listę kontrolną *Jedność w różnorodności* jako grupa.

Pomóż swojej grupie albo organowi służby zorganizować wydarzenie z okazji Dnia Jedności.

Notatki i osobiste refleksje:.....

Materiał lokalny do użytku wewnętrznego, opracowany i zaaprobowany przez SKAJ (sierpień 2017). Autorem publikacji jest Reprezentant AJ. Nie jest to publikacja zatwierdzona przez Konferencję Służb Światowych AJ i nie wyraża stanowiska AJ jako całości.

Obietnica AJ

Biorę Cię za rękę – razem możemy zrobić to, czego nigdy nie mogliśmy zrobić sami. Znika poczucie beznadziei, nie musimy już polegać na naszej chwiejnej sile woli. Teraz wszyscy jesteśmy razem, otwierając się na siłę większą niż my sami. Wspólnie znajdujemy zrozumienie i miłość, o których nawet nie śmieliśmy śnić.